

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 78/2015
22.01.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Горана Чавлине, Драгана Аћимовића и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Е.М., због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Е.М., адвоката З.Ђ., поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Ужицу Кпп 18/14 од 12.12.2014. године и Кв број 201/14 од 17.12.2014. године, у седници већа одржаној дана 22.01.2015. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Е.М., поднет против правноснажних решења Вишег суда у Ужицу Кпп бр.18/14 од 12.12.2014. године и Кв бр.201/14 од 17.12.2014. године.

Образложење

Решењем судије за претходни поступак Вишег суда у Ужицу Кпп бр.18/14 од 12.12.2014. године, окривљеном Е.М. одређен је притвор на основу члана 211. став 1. тачка 3. ЗКП, који по том решењу може трајати највише месец дана, а рачуна се од 05.12.2014. године у 3,50 часова када је окривљени лишен слободе.

Решењем Вишег суда у Ужицу Кв бр.201/14 од 17.12.2014. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног Е.М., адвоката З.Ђ., изјављена против решења судије за претходни поступак Вишег суда у Ужицу Кпп бр.18/14 од 12.12.2014. године.

Против наведених решења, захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног Е.М., адвокат З.Ђ., због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1. ЗКП, и повреде одредбе члана 74. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд наведена решења преиначи тако што ће окривљеном укинути притвор или да их укине и предмет врати на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу у смислу члана 488. став 1. ЗКП, па је у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним решењима против којих је поднет захтев за заштиту законитости, па је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Е.М., је неоснован.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче да је побијаним правноснажним решењима на штету окривљеног учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1. ЗКП, наводећи да се у конкретном случају ради о ствари која је правноснажно пресуђена, са образложењем да је пре доношења побијаног решења судије за претходни поступак Вишег суда у Ужицу Кпп 18/14 од 12.12.2014. године, већ одлучивано о притвору тако што је правноснажном одлуком – решењем Вишег суда у Ужицу Кв бр.198/14 од 12.12.2014. године, притвор према окривљеном био укинут, из чега се, према наводима захтева, закључује да је судија за претходни поступак побијаним решењем одлучивао о правноснажно решеној ствари. Такође, бранилац окривљеног у захтеву указује да је неприхватљив став већа Вишег суда у Ужицу изнет у решењу Кв 201/14 од 17.12.2014. године, којим је одбијена као неоснована жалба браниоца окривљеног изјављена против првостепеног решења, да нису од значаја жалбени наводи браниоца који се односе на повреду начела *ne bis in idem* прописаног чланом 4. став 2. ЗКП, који одређује да правноснажна судска одлука не може бити измењена на штету окривљеног, имајући при том у виду и одредбу члана 269. ЗКП, према којој се одлуке доносе у облику пресуде, решења и наредбе.

Изнете наводе браниоца окривљеног да је првостепеним и другостепеним решењем на штету окривљеног Е.М. повређен Закон из члана 438. став 1. тачка 1. ЗКП, Врховни касациони суд оцењује као неосноване.

Из списка предмета произлази да је Виши јавни тужилац у Ужицу дана 04.12.2014. године, донео наредбу о спровођењу истраге Кпп 39/14 против окривљеног Е.М. због постојања основа сумње да је извршио кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ и кривично дело прање новца из члана 231. став 2. у вези става 1. КЗ. Судија за претходни поступак је на образложен предлог Вишег јавног тужиоца у Ужицу од 05.12.2014. године, донео решење Кпп 18/14 од 05.12.2014. године, којим је према окривљеном Е.М. одредио притвор на основу члана 211. став 1. тачка 1. ЗКП, након чега је веће Вишег суда у Ужицу, одлучујући о жалби браниоца окривљеног изјављеној против првостепеног решења исту уважило и преиначило првостепено решење, тако што је притвор према окривљеном укинут, те је истовремено окривљеном одређена мера забране напуштања боравишта уз обавезу да се јавља дежурној служби полицијске управе у месту свог боравишта и упозорење да се против њега може одредити притвор уколико прекрши изречену меру забране напуштања боравишта без одобрења суда и обавезу јављања. Виши јавни тужилац у Ужицу је дана 12.12.2014. године, поднео нови образложен предлог за одређивање притвора према окривљеном на основу члана 211. став 1. тачка 3.

ЗКП, па је судија за претходни поступак Вишег суда у Ужицу донео побијано решење Кпп 18/14 од 12.12.2014. године којим је према окривљеном одредио притвор на основу члана 211. став 1. тачка 3. ЗКП. Против овог решења жалбу је изјавио бранилац окривљеног која је решењем Вишег суда у Ужицу Кв бр.201/14 од 17.12.2014. године, одбијена као неоснована.

Из напред изнетог произлази да је притвор у овом кривичном поступку према окривљеном Е.М. првобитно био одређен по законском основу из члана 211. став 1. тачка 1. ЗКП, те да је Виши суд у Ужицу налазећи да околности због којих је притвор био одређен окривљеном по наведеном законском основу не оправдавају његово задржавање у притвору, донео решење којим је притвор према окривљеном укинут и да је након тога судија за претходни поступак одлучујући о новом предлогу јавног тужиоца да се према окривљеном одреди притвор, донео побијано првостепено решење којим је према окривљеном одређен притвор по другом законском основу из члана 211. став 1. тачка 3. ЗКП.

Основни услов за одређивање притвора је постојање основане сумње да је окривљени учинио кривично дело које му се ставља на терет и неког од посебних основа за одређивање притвора прописаних у ставу 1. члана 211. ЗКП. Разлози за одређивање или продужење притвора оцењују се у тренутку доношења сваке појединачне одлуке о овој мери. Стога постоји могућност да у току поступка престану да постоје или се измене разлози који су цењени приликом доношења одлуке о одређивању притвора, као и да се истовремено појаве нове околности које могу представљати разлог за притвор, па се следствено томе у току кривичног поступка могу мењати и законски основи за одређивање односно продужење ове мере.

У конкретном случају, у тренутку одлучивања судије за претходни поступак Вишег суда у Ужицу о предлогу Вишег јавног тужиоца у Ужицу да се према окривљеном одреди притвор на основу члана 211. став 1. тачка 3. ЗКП, постојала је основана сумња да је учинио предметна кривична дела као и нова околност – ранија осуђиваност окривљеног за истоврсно кривично дело, која је постојала, али није била позната суду у време доношења раније другостепене одлуке – решења Вишег суда у Ужицу Кв бр.198/14 од 12.12.2014. године којом је према окривљеном укинут притвор одређен решењем судије за претходни поступак Вишег суда у Ужицу Кпп бр.18/14 од 05.12.2014. године на основу члана 211. став 1. тачка 1. ЗКП.

Стога, по налажењу Врховног касационог суда ранија другостепена одлука – решење Вишег суда у Ужицу Кв бр.198/14 од 12.12.2014. године, у погледу новог законског основа за одређивање притвора из члана 211. став 1. тачка 3. ЗКП, по коме је према окривљеном одређен притвор побијаним решењем судије за претходни поступак Вишег суда у Ужицу Кпп број 18/14 од 12.12.2014. године, нема карактер пресуђене ствари, с обзиром на то да су се у међувремену појавиле нове околности које Виши суд у Ужицу приликом одлучивања о жалби браниоца окривљеног изјављеној против решења судије за претходни поступак истог суда Кпп бр.18/14 од 05.12.2014. године, није ни разматрао, па се оцењују као неосновани наводи захтева браниоца окривљеног да су побијана решења донета уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1. ЗКП.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости наводи да је у поступку који је претходио доношењу побијаних решења, на штету окривљеног повређена одредба члана 74. ЗКП, јер окривљени у предистражном поступку као и у време одређивања притвора није имао браниоца, а у питању су кривична дела за која је предвиђена обавезна одбрана.

Одредбом члана 212. став 1. ЗКП, прописано је да о одређивању притвора одлучује суд на предлог јавног тужиоца, а после потврђивања оптужнице и по службеној дужности, док је ставом 2. истог члана прописано да ће пре доношења одлуке из става 1. овог члана суд саслушати окривљеног о разлозима за одређивање притвора, те да саслушању могу да присуствују јавни тужилац и бранилац, док је ставом 3. истог члана прописано да је суд дужан да на погодан начин обавести јавног тужиоца и браниоца о времену и месту саслушања окривљеног, а да се саслушање може обавити у одсуству обавештених лица.

Из списка предмета произлази да је судија за претходни поступак пре саслушања окривљеног констатовао да је бранилац окривљеног, адвокат З.Ђ., телефоном обавештен о времену и месту одржавања рочишта за саслушање окривљеног, као и да је исти обавестио поступајућег судију за претходни поступак да у суд не може приступити због штрајка адвоката.

Полазећи од наведеног и цитираних законских одредби по оцени овог суда, побијаним правноснажним решењима није повређен Закон на штету окривљеног из члана 74. тачка 3. ЗКП, јер је окривљеном Е.М. притвор одређен дана 12.12.2014. године, решењем судије за претходни поступак Вишег суда у Ужицу Кпп 18/14 од 12.12.2014. године, те да је пре доношења наведеног решења бранилац окривљеног био обавештен о времену и месту саслушања окривљеног пред судијом за претходни поступак када је окривљени саслушан у одсуству уредно обавештеног браниоца. Стога су изнети наводи из захтева браниоца окривљеног којима се указује на повреду Закона из члана 74. ЗКП, оцењени као неосновани.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар – саветник
Весна Веселиновић,с.р.**

**Председник већа - судија
Јанко Лазаревић,с.р.**